

വിരോധം ഭീകരതയോടല്ല; ഇസ്‌ലാമിനോട്

പ്രധാനമന്ത്രി മൻമോഹൻ സിംഗ് ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞതുപോലെ ഭീകരതക്ക് മതമില്ല. എല്ലാ മതക്കാരിലും ഒരു മതവുമില്ലാത്തവരിലും ഭീകരതയുണ്ട്. ലോകത്ത് ഭീകരത വളരുന്നതിന്റെ യഥാർത്ഥ കാരണങ്ങളും പരിഹാരമാർഗങ്ങളും അന്വേഷിക്കുന്നതിൽനിന്ന് ബോധപൂർവ്വമോ അല്ലാതെയോ രാഷ്ട്ര നേതൃത്വങ്ങൾ വിട്ടുനിൽക്കുന്നതായാണ് കാണുന്നത്. പകരം ഇസ്‌ലാം ഭീകരതയുടെ മതമാണെന്നും മുസ്‌ലിംസമുദായം ഭീകരരുടെ സമുദായമാണെന്നും ലോക മനസ്സാക്ഷിയെക്കൊണ്ട് അംഗീകരിപ്പിക്കാൻ കിണഞ്ഞു ശ്രമിക്കുകയാണ് പാശ്ചാത്യ ലോകം, വിശേഷിച്ചും അമേരിക്ക. ഈ കുപ്രചാരണം ഒട്ടൊക്കെ വിജയിക്കുന്നുണ്ട് എന്ന് വസ്തുതയാണ്. അതിന്റെ വ്യക്തമായ സൂചനയാണ് മിതവാദ മുഖമുള്ളവരിൽ പോലും വലിയൊരു വിഭാഗം 'എല്ലാ മുസ്‌ലിംകളും ഭീകരരെല്ലെങ്കിലും ഭീകരരെല്ലാം മുസ്‌ലിംകളാണ്' എന്ന ആശങ്കാജനകമായ സമവാക്യത്തിലേക്ക് നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നത്.

ഇസ്‌ലാമിനെല്ലെ, ഭീകരതയെയാണ് തങ്ങൾ എതിർക്കുന്നതെന്ന് പാശ്ചാത്യ നേതാക്കൾ അവരുടെ മുടുതാങ്ങുന്ന മുസ്‌ലിംകളെ സമാധാനിപ്പിക്കാൻ ഇടക്കിടെ പറയാറുണ്ട്. എങ്കിലും അവരുടെ പൊതുവായ പ്രസ്താവനകളും സമീപനങ്ങളും തുറന്നുകാട്ടിത്തരുന്ന യഥാർത്ഥ ആക്രമണലക്ഷ്യം ഇസ്‌ലാമും മൊത്തം മുസ്‌ലിം സമുദായവും തന്നെയാണ്. അടുത്ത അമേരിക്കൻ പ്രസിഡന്റ് സ്ഥാനത്തേക്ക് മത്സരിക്കുന്ന സ്ഥാനാർത്ഥികളുടെ പ്രചാരണപ്രസംഗങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചാൽ അവരുടെ ഭീകരതാവിരോധം ഇസ്‌ലാംവിരോധത്തിന്റെ മുഖമുടി മാത്രമാണെന്ന് വ്യക്തമാകും. ഭീകരതാവിരുദ്ധ യുദ്ധത്തിന്റെ ഭാഗമായി മുസ്‌ലിംരാജ്യങ്ങളെ ആക്രമിച്ചു കീഴടക്കുകയോ നശിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതിനെക്കുറിച്ചാണ് ഏതാണ്ടെല്ലാവരും വാചാലരാവുന്നത്. അത് അമേരിക്ക ഒറ്റക്ക് നടത്തണമോ അതല്ല ഇതര രാജ്യങ്ങളെ കൂട്ടുപിടിച്ച് നടത്തണമോ? പാകിസ്താനെപ്പോലുള്ള മുസ്‌ലിം രാജ്യങ്ങളെയോ ആദ്യം ആക്രമിക്കേണ്ടത് അതല്ല മുസ്‌ലിംകളുടെ പുണ്യസ്ഥലങ്ങളെയോ? ഇത്തരം ചില കാര്യങ്ങളിലെ പ്രസിഡന്റ് സ്ഥാനാർത്ഥികൾക്കിടയിൽ തർക്കമുള്ളു. മക്കയിലെ മസ്ജിദിൽ ഹറാമും മദീനയിലെ മസ്ജിദുന്നബവിയും ബോംബിട്ടു തകർക്കണമെന്നാണ് സ്ഥാനാർത്ഥികളിലൊരാളായ ടാൻ ക്രഡോ പറയുന്നത്. ഭീകരതയെ 'ഇസ്‌ലാമിക ഭീകരത' (ഇസ്‌ലാമിക് ടെററിസം) എന്നു മാത്രമേ വിളിക്കാവൂ എന്നാണ് മറ്റൊരു പ്രസിഡന്റ് സ്ഥാനാർത്ഥി റുഡോൾഫ് ഗുലിയായിയുടെ ആഹ്വാനം. അമേരിക്കയിൽ പ്രസിഡന്റ് സ്ഥാനാർത്ഥികൾക്ക് വോട്ടർമാരെ സാധിനിക്കാൻ ഏറ്റവും പറ്റിയ ആയുധം ഇസ്‌ലാം-മുസ്‌ലിംവിരോധവും ആക്രമണവാഞ്ചരയുമാണെന്നാണിതിനർത്ഥം. പടിഞ്ഞാറിന്റെ യഥാർത്ഥ ശത്രുത ആരോടാണെന്നും എന്തിനോടാണെന്നും ഇനിയും സംശയിക്കേണ്ടതുണ്ടോ?

പടിഞ്ഞാറ് ടി.വി ടോക്‌ഷോ മുതൽ പത്രങ്ങളിലെ കാർട്ടൂണുകൾ വരെ ഇസ്‌ലാംവിരുദ്ധമയമാണ്. സാധാരണ മാധ്യമങ്ങളേക്കാൾ ഗുരുതരമാണ് ഇന്റർനെറ്റ് വഴി നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ദുഷണം. യാതൊരു മര്യാദയും പാലിക്കാതെ എങ്ങനെയും ഇസ്‌ലാമിനെ ഭീകരവും പ്രാകൃതവുമായി ചിത്രീകരിക്കുക എന്ന

ലക്ഷ്യത്തോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന വെബ്സൈറ്റുകൾ നാൾക്കു നാൾ വർദ്ധിച്ചുവരികയാണ്.

ഗുണകരമായ ചില വശങ്ങളും ഈ ദുഷണ ബഹളത്തിനുണ്ട് എന്ന് ആശ്വാസദായകമാകുന്നു. പശ്ചാത്യ ലോകത്ത് ഇസ്‌ലാം സജീവമായി ചർച്ച ചെയ്യപ്പെടുന്നുവെന്നതാണ് അതിലൊന്ന്. ഇസ്‌ലാമിനെ അതിന്റെ വക്താക്കളിൽനിന്നും പ്രമാണങ്ങളിൽനിന്നും നേരിട്ടു മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നവരുടെ എണ്ണം അവരിൽ കൂടിക്കൂടി വരുന്നുണ്ട്. ഇസ്‌ലാമിനെ പടിഞ്ഞാറ് സമൂഹങ്ങൾക്ക് ഫലപ്രദമായി പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കാൻ മുസ്‌ലിംകൾക്ക് അവസരം തുറന്നുകിട്ടുന്നുവെന്നതാണ് മറ്റൊരു ഗുണവശം. പ്രബോധനരംഗത്ത് നിഷ്ക്രിയരായിരുന്ന മുസ്‌ലിംകളെ ഈ സ്ഥിതിവിശേഷം കുറച്ചൊക്കെ കർമ്മോന്മുഖരാക്കുന്നുണ്ട്. ഇക്കാര്യത്തിൽ പാരമ്പര്യ മുസ്‌ലിംകളേക്കാൾ മുന്നിട്ടുനിൽക്കുന്നത് നവമുസ്‌ലിംകളാണ്. അതിനെപ്പറ്റി ഉദാഹരണമാണ് ന്യൂയോർക്കിലെ ജിമ്മി ഇ. ജോൺസ്. 1979-ൽ ഇസ്‌ലാം സ്വീകരിച്ച ഇദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ മാൻഹട്ടൻ വില്ലേജ് കോളേജിൽ ലോകമതങ്ങളുടെ പഠനവിഭാഗം തലവനും അവിടത്തെ മസ്ജിദിന്റെ പ്രസിഡന്റുമാണ്. ഭീകരതയെ 'ഇസ്‌ലാമിക ഭീകരത' എന്നു മാത്രമേ വിളിക്കാവൂ എന്ന, പ്രസിഡന്റ് സ്ഥാനാർത്ഥി റുഡോൾഫ് ഗുലിയായിയുടെ നിർദ്ദേശത്തെ ജോൺസ് ശക്തിയുക്തം എതിർക്കുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: "ഭീകരതയെ 'ഇസ്‌ലാമിക ഭീകരത' എന്നു പറയാവൂ എന്ന് ശാഠ്യത്തിനു പിന്നിൽ, ഭീകരത ഇസ്‌ലാമികാധ്യാപനങ്ങളുടെയോ മുല്യങ്ങളുടെയോ അനിഷേധ്യ ഘടകമാണെന്ന ദുർവ്യാരണ ജനഹൃദയങ്ങളിൽ ഊട്ടിയുറപ്പിക്കുക എന്ന കൃത്രിമ ലക്ഷ്യമാണുള്ളത്. അത് ഭീകരതയുടെ യഥാർത്ഥ ആശയങ്ങളിൽനിന്ന് ജനങ്ങളെ അകറ്റുകയും തീരെ പരിമിതമായ അർത്ഥത്തിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വിശാലമായ അർത്ഥലങ്ങളുള്ള പദമാണ് ഭീകരത. പ്രസിദ്ധ വിദ്യാഭ്യാസചിന്തകൻ റോബർട്ട് പീപ്പ് തന്റെ 'ഡയിംഗ് ട്യൂൺ' എന്ന പുസ്തകത്തിൽ പറയുന്നു: കഴിഞ്ഞ 20 വർഷത്തിനിടയിൽ ലോകത്ത് നടന്ന ഭീകര സംഭവങ്ങളിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെയും കാരണം ഒന്നുകിൽ വംശീയമോ അല്ലെങ്കിൽ രാഷ്ട്രീയമോ ആകുന്നു. മൊത്തം സംഭവങ്ങളിൽ വളരെ വിരളമാണ് മതപരമായ കാരണങ്ങൾ കൊണ്ടുണ്ടായവ." 'ഇസ്‌ലാമിക ഭീകരത' എന്ന പ്രയോഗം ലോകത്തിലെ നൂറ്റമ്പത് കോടിയോളം വരുന്ന മുസ്‌ലിംകളെ ഒന്നടങ്കം നിന്ദിക്കുന്നതാണെന്നും പ്രഫ. ജോൺസ് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു. പ്രസിഡന്റ് സ്ഥാനാർത്ഥികളെപ്പോലുള്ള ഉന്നതർ ഇത്തരം പ്രസ്താവനകൾ നടത്തുന്നതിൽ അദ്ദേഹം കടുത്ത പ്രതിഷേധം രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

പ്രഫ. ജിമ്മി ഇ. ജോൺസിന്റെ പ്രതിഷേധം ഒരു നിസ്സാര സംഭവമല്ല. ലോക മുസ്‌ലിംകളെല്ലാവരും പങ്കുചേരേണ്ട മഹാകാര്യം തന്നെയാണത്. പക്ഷേ, ഹറമുകൾക്കു നേരെ ഭീഷണിയുയർത്തിയപ്പോൾ പോലും മുസ്‌ലിംലോകത്തുനിന്ന് കാര്യമായ പ്രതിഷേധമുയരുകയുണ്ടായില്ല. ഇത് അത്തരം പ്രസ്താവനകൾ ആവർത്തിക്കാൻ തൽപരകക്ഷികൾക്ക് പ്രോത്സാഹനമാകുന്നു. രാഷ്ട്രനായകരുടെ ഇന്നത്തെ പ്രസ്താവനകളാണ് നാളെ പ്രവർത്തനങ്ങളായി മാറുന്നതെന്ന കാര്യം അവഗണിച്ചുകൂടാ. ■